

Johann Quistorp

**Programma Rectoris Academici, Johannis Quistorpii, D. Theol. Facult. Senioris.
... Quo ad eundum Exequias. Viro ... Joachimo Lindemanno, Ad D. Mar.
Archidiacono quondam meritissimo ... a Vidua Moestißima Eva Goldsteins ...
hodie solemniter parandas Omnium Ordinum Cives Academicos invitat die XIV.
Decembr. Anno M.DC.LXIX.**

Rostochii: Kilius, 1669

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn770672973>

Druck Freier Zugang

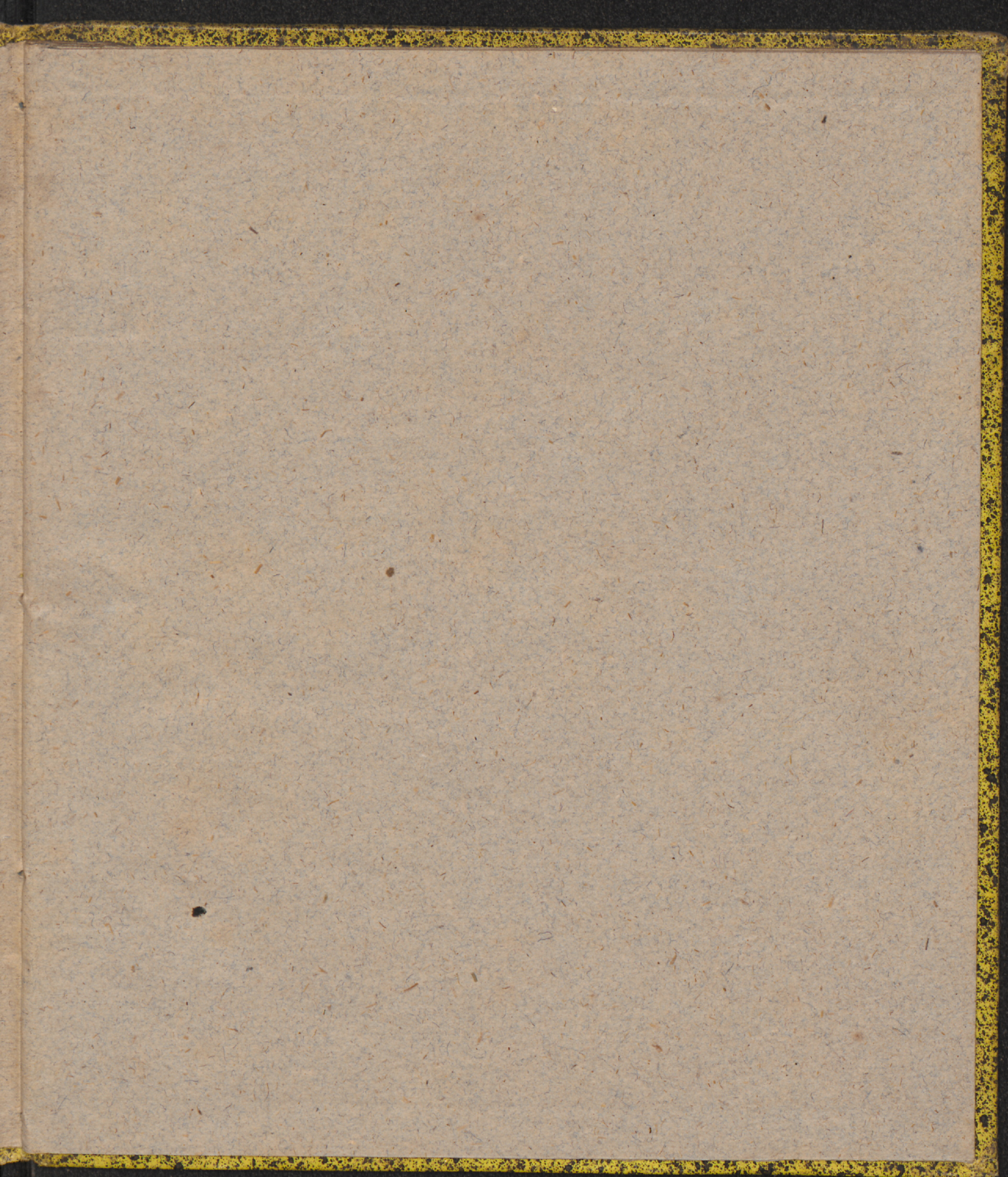
Qvistorp, J.

in

J. Lindemann.

Rostock. 1669.

23

Universitäts
Bibliothek
Rostock

http://purl.uni-rostock.de/rostdok/ppn770672973/phys_0003

DFG

PROGRAMMA

Rectoris Academici,

JOHANNIS
QVISTORPII, D.

OEOL. Facult. SENIORIS. & Past. Dom.

Quo
ad eundum
EXEQUIAS.

Admodum Reverendo atq; Amplissimo

B. DN.

JOACHIMO
LINDEMANNNO,

Ad D. Mar. Archidiacono quondam me-
ritissimo, Dn. Collegæ nostro desideratissimo,

à Viduâ Mæstissimâ

EVA GOLDSTEINS,

Matronâ virtutibus splendidissimâ

hodiè solemniter parandas

Omnium Ordinum Cives Academicos

invitat

die XIV. Decembr. Anno M. DC. LXIX.

ROSTOCHII, Typis JOHANNIS KILII Universitatis Typogr.

IMMANUEL!

RECTOR ACADEMIÆ
D. IOH. QVISTORPIVS,

OEOL. Fac. SENIOR, & Past. Dom.

Nluctu vehementissimo totam
parochiam *Marianam*, & do-
mum sacerdotalem LINDE-
MANNIAM versari, nemo est
qui inficiabitur; siquidem vident
venerabilem Presbyterum D.N.
JOACHIMUM LINDEMAN-
NUM, virum à concionandi do-
nis præ reliquis Rostochii com-
mendatissimum & Patrem familias ornatissimum, ad se-
pulchrum efferri. Quo enim major est parochialium,
& domesticorum erga Pastorem, ac Maritum & Geni-
torem, amor, eò vehementior est hæc inflicta plaga.
Moderari tamen luctui ut omnes pios decet, ita & de-
mœstissimis hisce omnibus, idem nobis promittimus.
Quæ ipsi, & juxta cum illis pii sæpè experiuntur, cum
impiis & spem non habentibus communia sunt infor-
tunia:

tunia; quos ut calamitates conjungunt, ita in iis superandis animus distinguit. Quum enim, ut Augustini verbis (quem in literis Hieronymus appellat Dominum suum verè sanctum & beatissimum Papam) de C. D. l. i. c. 8. utar: quicumque boni & mali pariter afflicti sunt, non idè ipsi distincti non sunt, quia distinctum non est, quod utrique perpassi sunt. Manet enim dissimilitudo passionum, etiam in dissimilitudine passionum, & licet sub eodem tormento non est idem virtus & vitium. Nam sicut sub igne aurum rutilat, palea fumat, & sub eadem tribula stipula comminuntur, frumentum purgatur, nec idè cum oleo amyrea confunditur, quia eodem praeli pondere exprimitur; ita una eademque vis irruens, bonos probat, purificat, eliquat: malos damnat, vastat, exterminat. Unde in eadem afflictione, mali Deum detestantur, atq; blasphemant, boni autem precantur & laudant. Tantum interest, non qualia, sed qualis quisque patiatur. Nam pari motu, exagitatum & exhalat horribiliter coenitum, & suaviter fragrat unguentum. Agere id hos mollissimos, *Dn. Viduam suam Orphanis, Venerandum Dn. Socerum cum Dn. Affinibus atq; Cognatis, filios cum filiabus Spiritualibus*, planè confidimus. Dum enim viva Ecclesie membra hoc tempore Iesu nascentis recolunt memoriam, de renascentia post mortem firmam conceperunt fiduciam. Hinc verè pii, & ipsi in trepidè mortem cum Simone expectant, desiderant,

&

& suos morte hinc sublatos, moderatè lugent, scientes
& se & suos per & propter Iesulum fidei ulnis suscep-
tum, cordique firmiter inclusum, nequaquam fore ex-
heresimos, quin reparandos, viti inferendos, in vitam,
quam mors nulla excipiet, reponendos. Quæ cum
omnium piorum spes sit, non potestis, *ô maestissimi*, i-
dem, de B. DN. JOACHIMO LINDEMANNO hinc
ociduo vobis nobis sublato, non sperare. Salvatori
nostro recens dum natus fuit eminentissimorum pa-
rentum curâ per SS. Baptismatis lavacrum fuit insitus,
(argumento rei est ipsum JOACHIMI nomen, quod à
Proavo & Abavo B. JOACHIMO Krohnen / & B. JOA-
CHIMO Hahnen / hæreditariè gessit) hunc per inte-
grum vitæ spatium constanter professus, morte isthac
ab eodem separari posse, apage puteris. Quem dedit
Salvator providus repetiit; quem extrusit cœlestis Ar-
chipresbyter recepit, quamque sanguine suo lavit ani-
mam, in omnium reparatione cum corpore commu-
ni hodie matri commendando conjunget. Conjun-
ctus ipse modò B. Dn. Parenti THOMÆ LINDEMAN-
NO, Jcto dum in vivis esset celeberrimo, Professori P.
Vrbis hujus Syndico, multorumque Ducum S. Rom.
Imperii Consiliario gravissimo, cui præ cæteris hac in,
vitâ dilectus, quippe qui singulare quid de filiolo hoc
suo ab ipsis statim ævi sui rudimentis sibi fuerat pollici-
tus, dum in consignatione illius diei, quo à matre ELI-
SABETHA Hahnen / foeminâ omnium virtutum de-
cora-

coratissimâ, in hanc lucem feliciter fuerat editus, (qui ipsi contigit XXIV. Augusti, Anni Æ. C. M. DCXVII.) animum suum his pater prodidit verbis: *Indoles in puello hocce, ab infantia emicuit singularis, Jehova eum adolere & ex crescere clementer sinat.* Coniunctus Avis honestissimis, Paterno B. HENRICO LINDEMANNO; civi Hervordienſi primario, Materno B. BERNHARDO HAHNEN, hujus urbis Patricio florentissimo; Aviiſ lectiſſimis, paternæ B. ANNÆ Kirchhoffſ/ maternæ B. ELISABETHÆ Klingen. Studiorum, moderatoribus Pereximiis; Profeſſoribus Celeberrimis; Collegis, cum quibus in vineâ Domini concorditer laboravit, devotiſſimis; Auditoribus, quos fideliter pavit, pientiſſimis; Coniugi priori ac liberis quos præmiſit, ſuaviſſimis; tot cognatis atque amicis, cum quibus familiariter vixit, integerrimis; uniſerſis ſanctorum cœribus fulgidiſſimis. Coniunctus, inquam, hiſ eſt, ac per jucundo ipſorum fruitur colloquio, quin ad Angelorum conſortium translatus, in coeleſti nunc Academia ſapientiæ reconditiſſis fontibus inebriatur coridiè, ac pœana rediſſo Chriſto ſine fine canrat. Vos, *ô mœſtiſſimi*, iſtas delicias, tantamque felicitatem viro invidetis? Cæterum nos paucis adhuc, in huiusmodi commentationibus fieri quod cenſuevit, Vitæ curriculum B. DEFUNCTI exſequemur. Cum B. Dn. JOACHIMVS LINDEMANNVS optima ſtudiorum fundamenta, ſine quibus quædificat,
quic-

quicquid superstruitur, corrui, jam in Patria jecisset,
Præceptore cum primis Dn. M. HENRICO VULPIO,
tunc hujus classicæ, post Revaliensis Scholæ Rectore,
cui post mortem B. Dn. PARENTIS (cui ipse, annos
natus quindecim, jam tùm summo cum applausu pa-
rentaverat) exactius præparandus fuerat traditus, con-
silio Viri Excellentissimi & Consultissimi Dn. D. JOA-
CHIMI SCHNOBELII, P.P. hodiè Syndici Sedinensi-
um benè merentissimi, quo tunc postremo studiorum
trivialium Moderatore utebatur, GRYPHIS WAL-
DIAM primùm concessit, ibidemque non uti magna
pars Juvenum, in occulto latitavit, vel inutilibus aut
otio deditus fuit, sed Lectiones tùm publicas, tùm
privatas magnâ sedulitate frequentavit, amicitiamque
virorum Maximè Rev. Dn. D. BATTI, Pomeraniæ Su-
perintendentis gravissimi, & B. Dn. D. BERINGII sibi
comparavit. Biennio ibidem feliciter transactò, in
Patriam Anno 38. currentis seculi reversus, Linguarum
Orientalium studio præ cæteris operam navavit se-
dulam, ad quarum adyta facilè æquè ac feliciter di-
rectore Viro in istis studiis insigniter Excellenti B. M.
SAMVELE BOHLIO P.P. penetravit. Cum verò ali-
arum etiam Academiarum amore flagraret, Anno 40.
Ad JULIAM invisit, ubi studiorum gnâvitate, publi-
cèque habita Disputatione Theologicâ facilè Dn. Dn.
Professorum familiaritatem, omniumq; Literatorum
favorem sibi conciliavit. At non diu ipsi ibidem sub-
sistere

fiſtere contigit ſed in patriam redire juſſus, ædibus atq;
convictu *B. Parentis noſtri* Dn. D. Q. non ſine præclaro
ſtudiorum ſuorū emolumento, utebatur. Hinc à B. Dn.
D. THOMA LINDEMANNO fratre ipſi Germano in
Danorum Fioniam accerſitus, Nobilium puerorum,
generoſi Dn. *Falconis Goe* filiorum ſtudio præficieba-
tur. Cui provinciae cū per annum laudabiliter va-
caret, ægre a Nobilibus dimiſſus, quippe qui ſingula-
ri morum ſuavitate inſignis erat, precibus Dn. D.
GLOCCINII Jcti & Lubecenſium Syndici optimè
meriti *Lubecam* ſe liberorumque prædicti Jcti curam
in ſe recepit, qui Hunc Noſtrum uti ſemper amore
amplexus, ita non ita pridem novis honoris atq; amo-
ris officiis proſecutus eſt. Lubecā ſingulari Numinis
inſtinctu in Patriam rediens, Venerandum Virum,
Dn. M. ELIAM TADDELIVM ſibi elegit amicum,
cum quo & familiariffimè vixit, & ſub ejusdem Præſi-
dio Diſputationem publ. ſuper Genef. c. 49. defendit.
Donec factum ut Anno 43. prædicto B. Dn. M. TAD-
DELIO Amſtelodamum avvocato, *piè defunctus noſter*
Deo ita annuente ad Eccleſiam Petrinam legitimè vo-
caretur, confirmaretur, atque ita muneri Eccleſia-
ſtici copræficeretur. Præfectus ſpartæ illo ipſo anno
matrimonio ſibi copulavit virtute præſtantem virgi-
nem ELISABETHAM viri integerrimi B. HENRICI
GEISMARI Templi Cathed. præfecti, & foeminæ
honeſtiſſimæ B. MARIE GERDES filiam dilectam,
ex

ex quâ binos progeniuit filios, qui tamen illicò à partu simulac perversum hunc salutaverant mundum, eidem rursus valedixerunt, quæis mox itineris sociam se se præbuit mater, Anno 47. elata, illo ipso die quo quadriennio ante Nuptiarum festivitatem celebraverat nostrumq; hunc viduum reliquit mœstissimum. Per sesquiannum B. LINDEMANNVS viduus secundis auspiciis secundas iniit Nuptias cum pudicâ ac piâ tunc virgine EVA GOLDSTEINS, nunc vidua tristissima, Viri Plur. Rev. & Ampliiff B, DN. JOHANNIS GOLDSTEINS, Superintendentis optimè meriti & honestissimæ matronæ B. DOROTHEÆ ALWARTS, relictâ filiâ, qua cum suaviter transmisit integros 20. annos & VII. Menses, ditatus octonâ sobole, quot filiis, tot & filiabus, ordine sese ita excipientibus: Virgo MARIA ELISABETHA, JOHANNES JOACHIMVS, DOROTHEA MARGARETHA, THOMAS ALBERTVS, EVA, DOROTHEA AGNETA, JOACHIMVS, JOHANNES. Ex quibus modò filiæ binæ, virgines præclaræ virtutis MARIA ELISABETHA, & EVA & unicus filius JOACHIMVS itidem præclaræ spei puer, quem ego é Baptismi fonte suscepi, cui supremus Pater spiritum patris duplicem largiri dignetur, superstites, abitum Patris lugent miserabiliter. Quinque cæteri in ipso ætatis flore Parentem antevertentes, cœlipalatia conscenderunt. In officio Ecclesiastico singularibus præ cæteris *Hic Noster* concionandi donis à Deo erat

erat instructus, cum primis auditorum animos permo-
 vendi facultate, hinc non suos tantum Petrinos, sed &
 totam urbem, imò ex peregrinis locis in suam amorem
 pellexit. *Stadenses* ceterè donis viri moti, ad se attrahe-
 re, suoq; Templo D. Cosmi & Damiani legitimam trans-
 missa vocatione præficere nulli dubitarunt, quam ta-
 men vocationem amore Patriæ, cui præ cæteris se de-
 bere arbitrabatur, modeste declinavit. Accidit illo ipso
 tempore certantibus inter se de viro visis patriæ cum
 peregrinis, ut a *Petrinis* quorum curam spiritualem ro-
 tos XIX annos fideliter gesserat, ad *Archidiaconatum*
Marianum iusta antegressa electione & confirmatio-
 ne translocaretur. Quæ verò diligentia, quæve sincerita-
 re Ecclesiæ Christi intervenerit, uti summo Viris Domino,
 Ecclesiæq; optimè notum, ita hic multis recensere su-
 pervacaneum esse ducimus. Idem judicantes de omni-
 bus iis christianam ejus vitam quæ spectant, quippe uni-
 versis in confesso. Quæ tamen omnia Dn. Confessiona-
 rius ejus Vir Adm. Rev. DN. D. HENRICUS MULLE-
 RUS ad D. Mar. P. & P. P. Dn. Collega noster honoratiss.
 pro concione funebri sine dubio pluribus in apiculi
 producet, & ut meruit Virum concelebrabit. Quo
 etiam cupidum Lectorem remittimus. Superest *Mors*
 ejus dicenda ac corporis à morbo debellatio: Hanc verò
 graphice depinxit Vir Excellentiss. DN. D. JOHAN-
 NES BACKMEISTERUS, Medicin. Prof. Publ. quem
 nunc perorantem audiemus, Verba ejus hæc sunt:

B

Quadri-

Quadrimum ferè est, & quod excurrit, ex quo Vir Admodum Re-
verendus & Clarissimus Dnus JOACHIMUS LINDEMANNUS, Ar-
chidiaconus Marianus quondam vigilantissimus, Affinis & Amicus
meus honoratissimus, conjunctissimus, Confessionarius eben! dese-
ratissimus, Calculo primùm Renum, postmodum verò malo, Literatis
& solitariam vitam degentibus familiarissimo, Arabibus Mirachia
dicto, Affectionese. Hypochondriacà, quæ filium suum Scorbutum verò
πολύπορτον, nobisq; qui in hisce septentrionalibus & maritimis vi-
vamus locis quasi endemium secum simul in scenam producebat, la-
borare cepit. Quibus nunc quamq; gravissimis ab eo tempore Vir
hic præstantissimus incommodis ac Symptomatibus ex prioribus illis
radicibus propullulantibus divexatus sit, præ mœnore animi vix verbis
exprimere licet. Modò enim de dolore tum punctorio tum gravativo
Capitis, modò de Cordis palpitatione, pectoris angustia, respiratio-
ne difficili ac suffocationis periculo, modò de inflatione ventriculi ten-
sioneq; hypochondriorum ac præprimis lateris sinistri, modò de appe-
titu planè prostrato, singultu, ructibus nausea & inani evomendi co-
natu; modò de Vomitu ipso & Colica passione; modò de Dorsi dolore,
Renum inflammatione, Urine tum suppressione, tum stillicidio, tum
deniq; ejus mictione eruenta, modò de artuum tremore, pedum intu-
mescentia, totiusq; corporis habitum cachectico conquerebatur. Pugna-
bat equidem cum hisce beluis agros noster adhibitis remediis exqui-
sitissimis strenue, & videbatur etiam interdum abjecisse planè: Sed
ut Anteus quispiam virescebat semper & resurgebat. Nutritio
quippe plane erat depravata tum à summâ vitiosorum humorum collu-
die, in vasis Lacteis, Venæ portæ splenice & mesenterico, ut & arte-
riarum cœliacæ, splenice & Mesentericæ ramis maximam partem
verò Pancreatē stabulante, tum à lymphâ acriore, serosiore magisq;
crassa. Unde & maxima Viscerum debilitas totiusq; corporis lassitudo
proximè præcedentibus septimanis illum invadebant, quæ comitem
habebant Febrim erraticam scorbuticam cum Anginâ, faucium aspe-
ritate ac siccitate. Sitis erat intolerabilis, & somnus planè in terra-
rens ita ut ne quicquam levaminis exinde persentiret. In Consi-

lium

lium vocatus & mecum Collega meus conjunctissimus DN. SEBASTIA-
 NUS WURDIGILS, P.P. Specificis cordialibus ac antifebrilibus nec
 non putredini internæ resistentibus tentavimus natura succumbenti
 succurrere, atq; illa morborum agmina, quæ turmatim quasi incedere
 inq; corpus hoc jam emaciatum impetu quodam irruiere videbantur,
 debellare: Observavimus etiam interdum mutationem aliquam in
 melius. Nam ante octiduum Natura albam spontè cære velle visa est,
 unde spes nova restitutionis sublucebat, movebat etiam, sed nihil pro-
 movebat, nihilque levaminis inde percipiebat ager. Hinc quoq; fa-
 ctum, quod spreto omni Medicamentorum apparatu, omni iidem ad-
 stantium curâ ac sedulitate, labascentibus sensim viribus capite
 ac manibus tremulis placidè in Domino obdormierit, maximum
 nobis sui desiderium relinquens Vir longiore vitâ dignus.
 Hactenus ille, Vera autem ejus uti semper, sic triumphante pos-
 tissimum morbo & constans diluxit patientia, virtus Christiano
 maximè digna. In votis quidem habuit, si Domino ita foret vi-
 sum, Parochiæ domuiq; suæ diutius hîc interesse ac præsse: quod
 quivis Christianus facillè cum ipso optasset; hâc ipsâ tamen vo-
 luntatem suam ad divinam placidè aggregavit, æ quo suscipere
 paratus animo, quicquid de se patris cœlestis statuisset sententiâ.
 Cum primis verò B. Defunctus durante morbo, gratiosissimâ no-
 stri in filios Dei adoptione, gloriosissimâque & terræ pulvere re-
 suscitatione languentem erexit animum. Pridie obitus ejus,
 quæ erat feria secunda, dies hujus mensis VI. cum vires morbi
 invalescere, corporis verò evanescere ipse persentisceret, spiritu
 contra fortiorem se se reddidit. Hinc cum à Venerando Dn. So-
 cero Viro Admodum Rev. Ampliss. deque Ecclesiâ meritissi-
 mo, Dn. M. REMBERTO SANDHAGEN ad D. Nic. Past. Rev.
 Min. Seniore & Collegâ nostro plurimum honorando, (â quo
 filii instar naturalis intimè dilectus, quem & ipse piè defunctus
 genitoris instar semper observavit, quemadmodum & Dn. Dn.
 Affines, Reverendum Dn. HENRICUM SLUTOVILIUM, ad D.
 Nic. Ecclesiast. & Coll. & Venerandum Dn. GOLDSTEINIUM-
 Ecclesiâ,

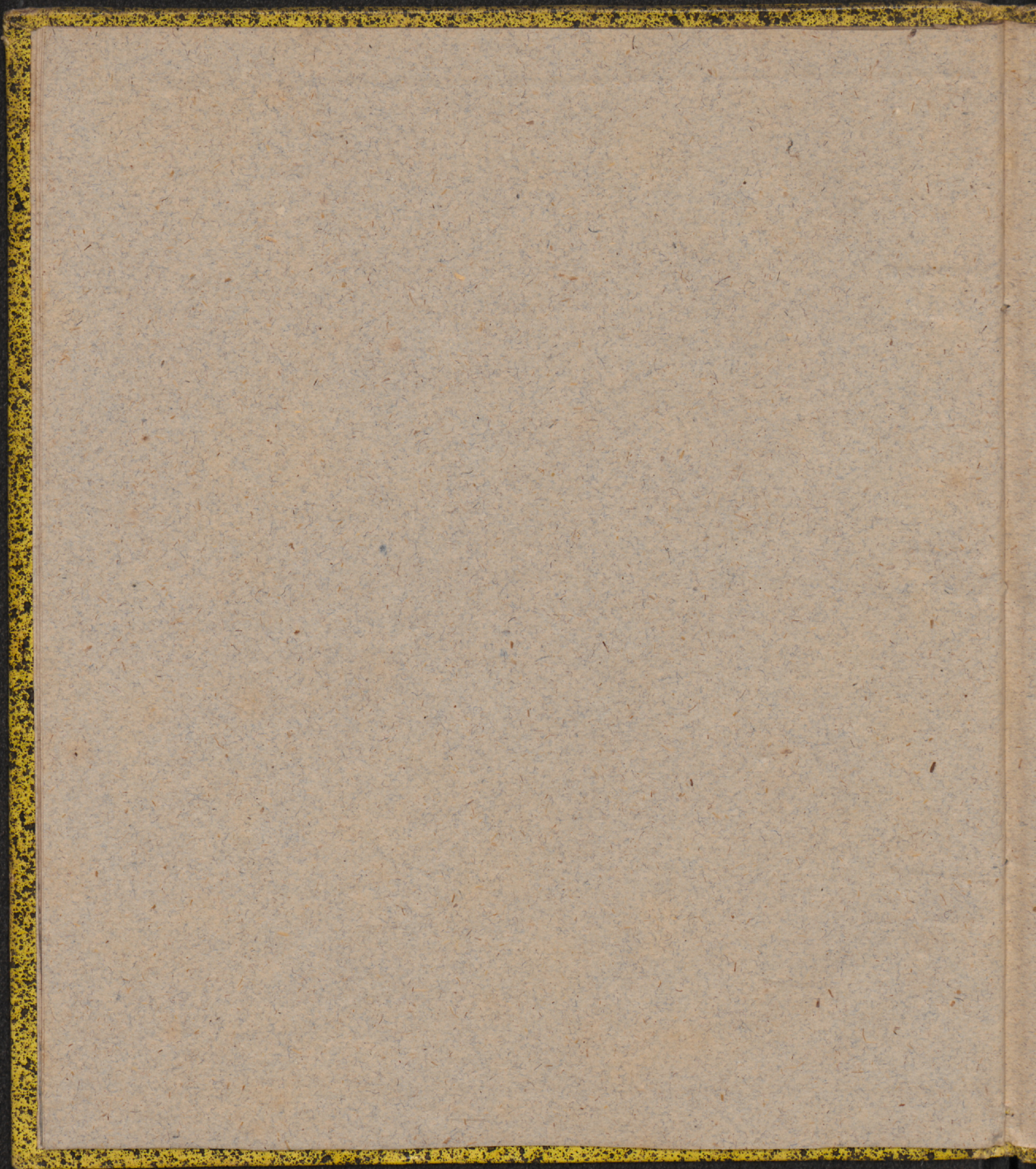
Ecclesia Scharentinensis Pastorem vigilantissimum non aliter ac fratres ger-
 manos colere solebat) in memoriam dicti Jobini c. 19. perduceretur, singulari
 animositate in hæc erupit verba: *Er wird stehen über meinen Staub*, addita
verbis animi affectum inprimis declarante: o schöne Wort! Cum prætere-
 mentio fieret verborum D. Pauli Phil. 3. *Qui reformabit corpus humilitatis no-
 stre, configuratum corpori claritatis sue*, vel, uti Luth. der unsern niedrigen Leib
 verhüllet wird, &c. eleganti similitudine à vitro defumta fidem suam cunctis
 presentibus declaravit. Accersitus post ejus Confessionarius Vir Pl. Rev. &
 Ampliss. Dn. D. HENR CUS MOLLERUS, ad D. Mar. P. & P.P. Collega
 noster singulariter dilectus, amico colloquio æterna gloria prægustum ipsi
 propinavit. Quo factum, ut post abitum ejus integram noctem precibus &
 hymnis transegerit, usq; dum campana de mane signum orandi daret; quo
 audito unà cum adstantibus preces ad Deum fudit ardentissimas. Quibus fi-
 nitis rursus accessit Dn. Confessionarius ejus, qui octiduo ante divino epulo
 animam ejus refocillarat, animo nunc medicinam solando afferens certissi-
 mam. Deniq; cum finem hujus vitæ ipsi appropinquantem omnes viderent,
 chara se se ei obrulit conjux, quo verò animo, cuius promptum colligere, an-
 xiè sciscitans: Utrum etiam se suosq; liberos Deo ac Domino suo meliore de-
 notà commendasset? ad quæ reposuit h. v. *Jesus wird euch deßen* Hinc pau-
 latim se se subtrahentibus omni bus viribus anima absq; ullo ferè mortis sen-
 su placidè à domicilio suo hoc terreno evocata, beatissimum migravit Olym-
 pum, ineffabili tradita lætitiæ. Postquam in corpore deserta hujus mundi co-
 llerat Annos LII. Mens. IV. ad VII. Mensis Decembris, circa hor. I. pomeri-
 dianam. O felicem animam! quæ terreno resoluta carcere, libera cælum
 petiit, quæ se dulcissimum Dominum facie ad faciem cernit, quæ nullo me-
 tu mortis afficitur, sed incorruptione perpetuæ gloriæ lætatur, tranquilla
 est atque secura! Huc huc transpice *O maßt du mi*, ac luctum temperate.
 Vos autem ejuscunq; ordinis ACAD. M. COS, qui dona viri hæcenus
 mirati estis, ad frequenter eundem Exsequias, Venerando Presbytero hodie
 parandas, eà quâ par est humanitate invitarem, nisi omnes sponte id
 facturos, pietatemque eo ipso declaraturos,
 plane considerem.

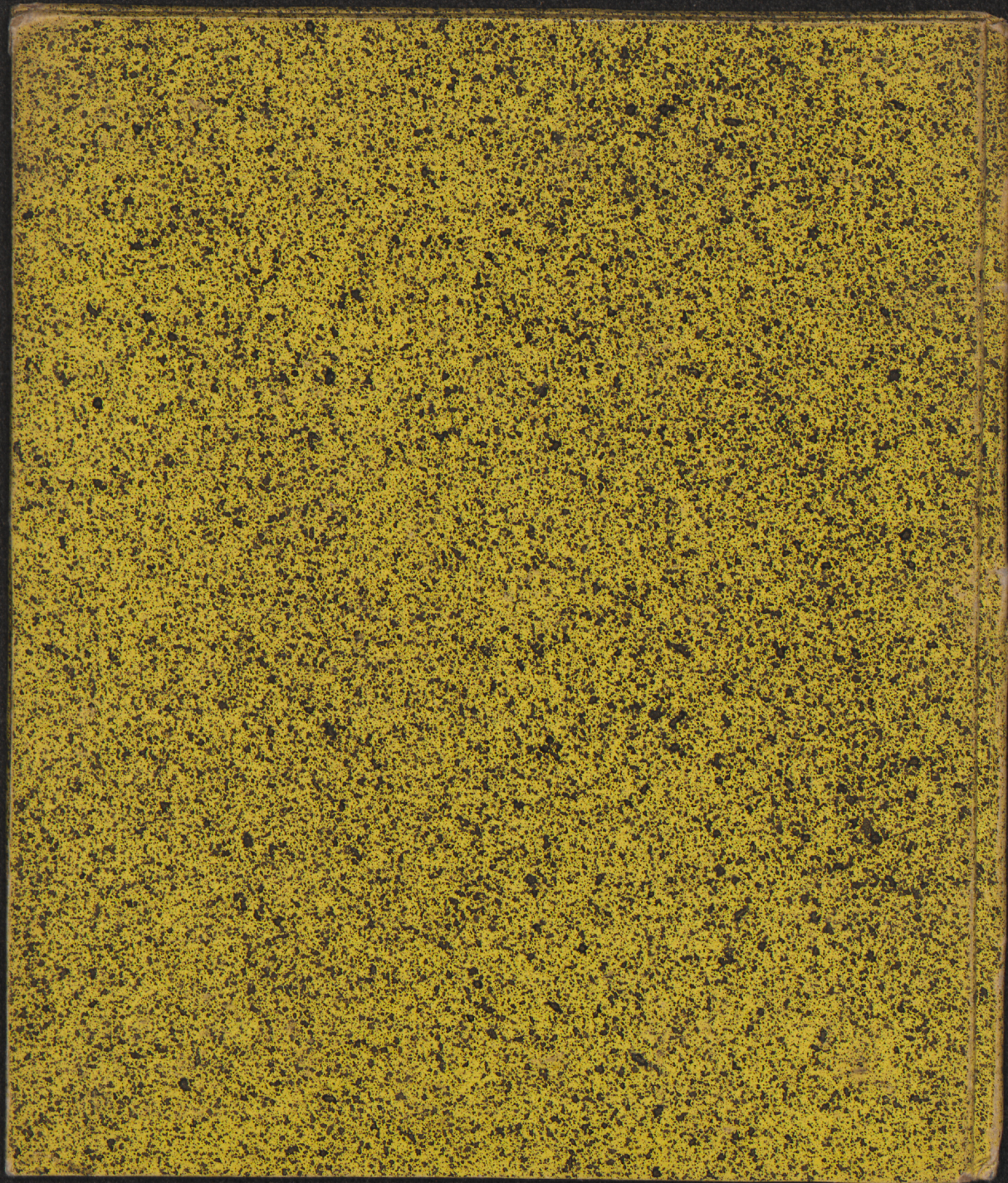
P.P. Rostochii sub Sigillo Rectorali d. XIV.

Decembr. Anno M. DC. LXIX.

Convenietur in Æde Mariana hora I. pomeridianâ.

coratissimâ, in hanc lucem feliciter fuerat
 ipsi contigit XXIV. Augusti, Anni Æ. C. M.
 animum suum his pater prodidit verbis: *In
 hocce, ab infantia emicuit singularis, Jehor
 tescere & ex crescere clementer sinat.* Conji
 honestissimis, Paterno B. HENRICO LI
 NO; civi Hervordienfi primario, Matern
 HARDO HAHNEN, hujus urbis Patricio
 mo; Aviis lectissimis, paternæ B. ANNÆ
 maternæ B. ELISABETHÆ Klingen. S
 moderatoribus Pereximiis; Professoribus
 mis; Collegis, cum quibus in vineâ Domi
 ter laboravit, devotissimis; Auditoribus,
 pavit, pientissimis; Conjugi priori ac libe
 misit, suavissimis; tot cognatis atque ami
 bus familiariter vixit, integerrimis; univ
 rum cœtibus fulgidissimis. Coniunctus
 est, ac per jucundo ipsorum fruitur collo
 Angelorum consortium translatus, in cœ
 academiâ sapientiæ reconditoris fontib
 cotidie, ac pœana redivivo Christo sine
 Vos, o mœstissimi, istas delicias, tantam
 rem viro invidetis? Cæterum nos pauci
 hujusmodi commentationibus fieri o
 vitæ, Vitæ curriculum B. DEFUNCTI
 Cum B. Dn. JOACHIMVS LINDEMA
 ma studiorum fundamenta, sine quibus

